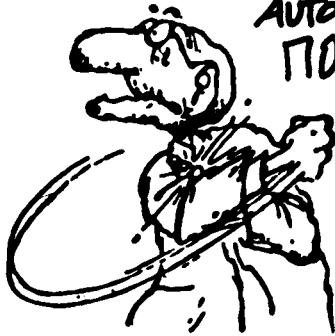

λόγος – αντίλογος – διάλογος

ΕΛΕΙΣ ΤΗΣ
ΓΕΡΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ
ΜΠΟΡΕΙ ΙΣΟΣ ΝΑ
ΕΠΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΜΕ ΚΑΠΟΤΕ
ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΝΑ
ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ...
ΑΥΤΟ
ΠΟΤΕ!

ΕΑΡ: Τα όρια μιας απόπειρας

ΔΗΛΩΣΗ ΟΚΤΩ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΗΣ ΕΑΡ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΞΙ ΑΠΟ ΤΗΝ Κ.Ε. ΤΗΣ ΕΑΡ

Η ΕΑΡ δεν μπόρεσε να εξελιχθεί στο ριζοσπαστικό δημοκρατικό κόμμα που επαγγέλλονταν το Ιδρυτικό της Συνέδριο του 1987. Σταδιακά και όχι χωρίς αντιστάσεις έχει πια οριστικά μετατραπεί σε έναν εκλογικό μηχανισμό που ελίσσεται στα πλαίσια της παραδοσιακής αριστεράς, χωρίς να έχει κρατήσει τις δημοκρατικές, οικολογικές, πολιτισμικές, φεμινιστικές, εκσυγχρονιστικές και ελευθεριακές ευαισθησίες που έθετε το Ιδρυτικό της Συνέδριο. Η σημερινή ΕΑΡ είναι ένα κόμμα που μικρή σχέση έχει με

ό,τι προγραμματικά επαγγέλθηκε και με μιαν ορισμένη έννοια έχει λιγότερο οξυμένα κοινωνικά αντανακλαστικά και από τα ιστορικά σχήματα της ανανεωτικής αριστεράς.

Στα τρία χρόνια που πέρασαν η ΕΑΡ λειτούργησε περισσότερο με προσήλωσή στα πρόσωπα παρά στις ιδέες, τους δημοκρατικούς θεσμούς και κανόνες λειτουργίας.

Οι τυπικοί συμμετοχικοί κανόνες απέτελεσαν κατ' ουσίαν προπέτασμα στα όσα μία κλειστή ηγετική ομάδα αποφάσι-

ζε ερήμην των οργάνων. Ο ρόλος της ΚΕ έχει ουσιαστικά ακυρωθεί από τους πολιτικούς χειρισμούς της ηγεσίας που έχουν οδηγήσει ένα μεγάλο μέρος των μελών της στην παραίτηση, την αδράνεια ή την τυπική συμμετοχή. Η παραίτηση και αδρανοποίηση είναι ακόμα μεγαλύτερη στις οργανώσεις του κόμματος, που κυριολεκτικά έχουν εγκαταλειφθεί από όλα σχεδόν τα μέλη που προέρχονταν κυρίως από το χώρο των ανένταχτων αριστερών.

Είναι γνωστό ότι οι παραπάνω διαπιστώσεις δεν έγιναν τώρα, αλλά ειπώθηκαν, τονίστηκαν και εκφράστηκαν προφορικά και γραπτά κατ' επανάληψη από τις πρώτες συνόδους της ΚΕ, τόσο από εμάς όσο και από πολλούς άλλους συντρόφους.

Στην περίπτωση μας η συναίσθηση που είχαμε ότι το κόμμα είχε να αντιμετωπίσει σημαντικές εκλογικές μάχες, μας οδήγησε στο να κρατήσουμε μεν μιαν αυστηρά κριτική στάση, χωρίς όμως να φτάσουμε στην παραίτηση, γιατί κρίναμε ότι η παραίτησή μας πιθανόν να δημιουργούσε πρόσθετες δυσκολίες στον εκλογικό αγώνα του κόμματος.

Σήμερα όμως που οι εκλογικές αναμετρήσεις τελείωσαν είμαστε υποχρεωμένοι να αντιδράσουμε με αυτό που αποτελεί για μας το τελευταίο μέσο. Αισθανόμαστε υπόλογοι απέναντι στα ιδρυτικά μέλη του κόμματος που μας εξέλεξαν για να προωθήσουμε όσα συστηματικά έχουν καταστρατηγηθεί.

Το εγχείρημα της ΕΑΡ απέτυχε. Το Συνέδριο που προγραμματίζεται θα επαναφέρει ένα άλλο κόμμα που μας είναι πολύ γνωστό από το παρελθόν. Με πραγματική θλίψη διαπιστώνουμε ότι το Συ-

νέδριο αυτό δεν έχει να κάνει καμιάν απολύτως νέα πολιτική πρόταση της Αριστεράς για την ελληνική κοινωνία, ούτε επίσης να βελτιώσει την εσωτερική λειτουργία της ΕΑΡ σε δημοκρατική κατεύθυνση. Φοβούμαστε ότι το Συνέδριο αυτό θα παγιώσει έναν μηχανισμό που ενδιαφέρει ανθρώπους που αντιμετωπίζουν την πολιτική με ένα στενό επαγγελματικό πνεύμα, θεωρώντας τα κόμματα σαν αυτοσκοπό και όχι σαν υπό διαρκή έλεγχο εργαλεία, υποταγμένα στις ανάγκες των πολιτών που «αναγκαστικά» δέχονται να τους εκπροσωπούν.

Είμαστε αντίθετοι με τις κυρίαρχες απόψεις που θέλουν να αποσυμπλέκουν το μέσο από τον σκοπό και δηλώνουμε για άλλη μια φορά ότι για μας η πολιτική αποκτά νόημα στο βαθμό που συναρτάται με την ύπαρξη μιας ριζοσπαστικής πολιτικής πρότασης, όχι μόνο προς την κοινωνία αλλά και προς τον ίδιο μας τον εαυτό.

Η ένταξή μας στην Αριστερά και την ΕΑΡ ήταν και είναι συνειδητή πολιτική επιλογή, όπως όμως –ταυτόχρονα– και η απόφασή μας να συμβάλουμε κατά το μέρος μας στην πολιτική και ηθική αναμόρφωσή τους.

Με αυτή την έννοια οι υποθήκες που αφήνει σε όλους το Ιδρυτικό Συνέδριο της ΕΑΡ και η τιμητική ιδιότητα του ιδρυτικού μέλους της ΕΑΡ, για μια δημοκρατική, οικολογική, φεμινιστική, εκσυγχρονιστική, πολυτασική και ελευθεριακή αριστερά, σταθερά προσανατολισμένη στην δημοκρατική Ευρώπη και τις πολιτικές και πολιτιστικές της αξίες, είναι και το κοινό σημείο αναφοράς μεταξύ μας.

**Ντίνα Αθανασοπούλου, Λουκάς Αζελός, Μυρσίνη Ζορμπά,
Γιάννης Καργιώτης, Γιώργος Παπαγιαννόπουλος, Λάμπρος Παπαδημητράκης**

Το κείμενο υπογράφουν και η **Ελένη Παιπούκη** και ο **Στέφανος Στεφάνου** χωρίς όμως να παραιτούνται από την ΚΕ της ΕΑΡ.